

139. Visa (niedvisa)

Om en präst, som ej brydde sig om själavården utan sprang ute på gårderna och föste på dem, som arbetade.

A.G. kom ihåg texten till en vers. Den lyder:

Med sin käpp i gödselhögen pustar han, den luktar bra.

Vore jag blott så förmögen, att jag kunde benmjöl ha.

Jag med klockarn ville tala om vårt benhus, högt i tak.

Att allt skräpet där få mala, vore en välsignad sak.

Jfr. min uppteckning efter Forsman nr 357.

Se Forsman 21.